

29. 6.

Dneska přišla Klára do práce s naprosto neuvěřitelnou historkou.

„Tak si představ, že přijdu urvaná domů z práce a chci si udělat pěkný večer...“ a kývla na mě hlavou.

„Chápeš?“ pořád se na mě dívala a čekala.

„Ehm, co?“ tupě jsem na ní zírala a neměla jsem ponětí, o čem mluví.

„No jako jen já, televize a...“ to a bylo spíš áááááá s takovou tou kudrlinkou na konci, která čekala na to, že řeknu áááááá, jasně už chápu. Ale toho se ta kudrlinka nedočkala.

„Ježiš ženská, povyskoč si!“

Hop, hop... Nic.

„Já a vibrátor?“ řekla nakonec s výrazem – ty vytuplá odulá blbko.

„Jo takhle. No to mě fakt ani omylem nenapadlo,“ a začala jsem se smát svojí blbosti, koneckonců i té její.

„Takže ty a vibrující kámoš, a co dál?“

„No ne, já si přijdu domů, těším se, že se uvolním, když už ti mužský nestojí ani za prošlý mlíko a...“ uchechtla se.

„Ježiš z tebe to leze!“

„Kámoš nebyl v krabici, kde měl být. Tak jsem byla našťvaná, že už ani na ty umělý mužský není spoleh, a hledala jsem ho. A pak slyším od mojí dcery nějaký ruch. Od mojí dcery! Z pokoje mojí dcery! Chvilí jsem se zapslouchala a pak mi to nedalo. Šla jsem k ní do pokoje. Zaklepala jsem, ale nezastavila mě, tak jsem tam vlezla.“

„Ááááá, ne! Neříkej mi to!“

„Jo, ležela tam a v ruce můj vibrátor.“

„Nejen v ruce, ne?“

„Ano, nejen v ruce,“ bylo vidět, že je našťvaná, ale na druhou stranu jí ta situace přijde vtipná.

„Co jsi udělala?“ sama si neumím představit, co bych udělala. Asi bych zavřela dveře a doufala, že ten obrázek mojí budoucí dcery s mým vibrátorem vymizí a že z toho nebudu mít noční můry.

„No co, ona se nejdřív lekla, chvíli jsme na sebe čučely, jako kdyby se po pěti letech vrátil její otec, a nakonec jsem tím rozčlením na ni začala řvát, jestli je normální. Tak se mě zeptala, jestli je normální nechávat vibrátor ve skříni, kde ho může každý najít. To jsem se ohradila, že do skříně se spodním prádlem mi neleze nikdo jiný než ona, když si chce vzít podprsenku, protože si svoje prádlo nevyprala. Pohádaly jsme se jako nikdy. Mezitím se samozřejmě oblíkla. Se slovy – nenávidím tě – po mně hodila ten vibrátor a začala brečet.“

„Fuj, vyhnula ses tomu?“

„Jo, jen s tím jako mrskla směrem ke mně, ještě toho trochu, aby se mě to dotklo!“

No to už jsem se smála jak blázen. Ačkoli to musí být noční můra většiny matek, tak tohle byla fakt jedna z nejlepších historek v poslední době.

„Nakonec jsem jí řekla, že i když mě nenávidí, ať toho kámoše umyje, že na to nesáhnu, a pak ať si ho klidně nechá, že na to bych neměla žaludek.“

Takže ten kámoš, co nebyl úplně nejlevnější, protože jsem si koupila takovýho speciálního, skončil v koši.“

„To chápu, taky bych na to nemohla ani sáhnout. Ty jo, představa, že něco takovýho najdu u mamky, je děsivá.“

„No a když bys to našla, udělala by sis to tím?“

„Blázníš, zavřela bych tu skříň a doufala bych, že se mi to jen zdálo!“

„Vidíš, a ta moje blběnka si to s tím jde udělat k sobě do pokoje, navíc v době, kdy se vracím z práce. Řeknu ti, že mi pak bylo tak zle, že jsem vyžahla půl láhve modrýho portugalů.“

„Hele a kolikrát jsi ten vibrátor použila?“

„Ani jednou!“

„Cože?“

„Mám ho doma už přes rok a konečně jsem se odhodlala ho použít a ona... Sakra!“

„Tak to jsi tomu nasadila korunu!“ oči jsem měla zalité slzami smíchu.

„No já myslela, že mě trefí. Jako ono ve výsledku ok, chtěla to zkusit, ale proč s vibrátorem svojí matky!“ bylo vidět, jak jí už cukají koutky.

„Ona je fakt blbá!“ ukončila to Klára a začala se naplno smát.